

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14217/2558

บริษัทสยามซีดีประกันภัย จำกัดโจทก์ บริษัทอิตัลไทย มารีน จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 427, ป.วิ.พ. มาตรา 172

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ได้บรรยายให้เห็นว่า โจทก์เป็นผู้รับประกันภัย เรือ พ. จากบริษัท อ. จำเลยที่ 1 เป็นผู้ครอบครองต่อเรือ จำเลยที่ 2 เป็นผู้จัดการเรือ พ. มีหน้าที่ดูแลรักษาและซ่อมแซมเรือและเข้าร่วมซ่อมแซมเรือกับจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันรับจ้างซ่อมแซมเรือ พ. จำเลยที่ 3 เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 และ/หรือเป็นบุคคลที่จำเลยที่ 1 และ/หรือจำเลยที่ 2 เป็นผู้จัดหาทำการว่าจ้าง วาน ใช้ หรือได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 1 และ/หรือจำเลยที่ 2 ให้ดำเนินการซ่อมแซมเรือ จำเลยทั้งสามร่วมกันทำละเมิดต่อเจ้าของเรือ พ. โดยจำเลยที่ 3 กระทำโดยประมาททำให้เกิดเพลิงลุกไหม้เรือ พ. จนได้รับความเสียหาย เป็นค่าฟ้องที่แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาที่โจทก์อาศัยเป็นหลักในการกล่าวหาเพื่อขอให้บังคับจำเลยทั้งสามรับผิดชอบโจทก์ ทั้งโจทก์ยืนยันว่าเหตุละเมิดเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยที่ 3 ในทางการที่จ้างหรือได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 1 และ/หรือที่ 2 หากพิจารณาข้อเท็จจริงแล้วได้ความตามฟ้อง จำเลยที่ 1 และ/หรือที่ 2 ย่อมต้องร่วมรับผิดชอบโจทก์ ไม่ว่าในฐานะตัวการตัวแทนหรือนายจ้างลูกจ้าง เนื่องจาก ป.พ.พ. มาตรา 427 ให้นำมาตรา 425 และ 426 ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบของนายจ้างเพื่อผลละเมิดของลูกจ้างซึ่งกระทำไปในการที่จ้างบังคับแก่กรณีตัวการตัวแทนโดยอนุโลม ทั้งจำเลยที่ 1 และ/หรือที่ 2 อาจต้องร่วมรับผิดชอบทั้งการกระทำละเมิดและการกระทำผิดสัญญาจ้างซ่อมแซมเรือที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ในคราวเดียวกัน ที่โจทก์บรรยายฟ้องมาจึงไม่ได้ขัดแย้งกัน ฟ้องของโจทก์จึงชอบด้วย ป.วิ.พ.มาตรา 172 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 23,996,760.60 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 26,370,390.80 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปถึงวันที่ 29 กันยายน 2540 และให้ชำระดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 22,820,390.80 บาท นับแต่วันที่ 30 กันยายน 2540 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทที่ยังไม่ได้วินิจฉัย แล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี คืบหน้าขึ้นศาลที่ชำระเกินมาในชั้นนี้ให้แก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมนอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 และที่ 3 ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ เห็นว่าตามคำฟ้องหากมีการสรุปถึงความเกี่ยวพันระหว่างโจทก์และจำเลยเพื่อให้เห็นว่าจำเลยได้กระทำการใดให้โจทก์ได้รับความเสียหาย รวมทั้งคำขอบังคับที่จะให้จำเลยรับผิดชอบโจทก์อย่างไรเพียงพอให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้แล้วย่อมถือเป็นคำฟ้องที่ไม่เคลือบคลุม ซึ่งคำฟ้องของโจทก์ได้บรรยายให้เห็นว่าโจทก์เป็นผู้รับประกันภัยเรือโพลาร์จากบริษัทอราฟุรา ฟิชเชอรี กรุ๊ป จำกัด จำเลยที่ 1 เป็นผู้ครอบครองต่อเรือ จำเลยที่ 2 เป็นผู้จัดการเรือโพลาร์ มีหน้าที่ดูแลรักษาและ

ซ่อมแซมเรือและเข้าร่วมซ่อมแซมเรือกับจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันรับจ้างซ่อมแซมเรือ โพลาร์ จำเลยที่ 3 เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 และ/หรือเป็นบุคคลที่จำเลยที่ 1 และ/หรือจำเลยที่ 2 เป็นผู้จัดหาทำการว่าจ้าง วาน ไซ้ หรือได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 1 และ/หรือจำเลยที่ 2 ให้ดำเนินการซ่อมแซมเรือ จำเลยทั้งสามร่วมกันทำละเมิดต่อเจ้าของเรือโพลาร์ โดยจำเลยที่ 3 กระทำโดยประมาททำให้เกิดเพลิงลุกไหม้เรือโพลาร์จนได้รับความเสียหาย โจรทักซ์ใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เอาประกันภัยแล้วจึงรับช่วงสิทธิมาฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้ร่วมรับผิดชอบกับ จำเลยที่ 3 นั้น เป็นคำฟ้องที่แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาที่โจทก์อาศัยเป็นหลักในการกล่าวหาเพื่อขอให้บังคับจำเลยทั้งสามรับผิดชอบต่อโจทก์ ทั้งโจทก์ยืนยันในฟ้องว่าเหตุละเมิดเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยที่ 3 ในทางการที่จ้างหรือได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 1 และ/หรือที่ 2 หากพิจารณาข้อเท็จจริงแล้วได้ความตามฟ้อง จำเลยที่ 1 และ/หรือที่ 2 ย่อมต้องร่วม รับผิดชอบโจทก์ ไม่ว่าในฐานะตัวการตัวแทนหรือนายจ้างลูกจ้างเนื่องจาก ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 427 ให้นำมาตรา 425 และ 426 ซึ่งเป็นบทบัญญัติ ว่าด้วยความรับผิดชอบของนายจ้างเพื่อผลละเมิดของลูกจ้างซึ่งกระทำไปในการที่จ้างบังคับแก่ กรณีตัวการตัวแทนโดยอนุโลม ทั้งจำเลยที่ 1 และที่ 2 อาจต้องร่วมรับผิดชอบทั้งการกระทำละเมิดและ การกระทำผิดสัญญาจ้างซ่อมแซมเรือที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ในคราวเดียวกัน ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์บรรยายฟ้องมาจึงไม่ได้ขัดแย้งกัน ฟ้องของโจทก์จึงชอบด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 172 วรรคสอง แล้ว ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ฟังไม่ขึ้น พิพากษากลับเป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์เป็นเงิน 21,450,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยใน อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 23 กันยายน 2539 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ยกฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

วัชรินทร์ สุขเกื้อ · เกษม เกษมปัญญา · จรุณ ชีวดีโสภณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/14217/2558>